

Férfiak füstben

*Ha évek múlva, egyszer, ködös hajnal,
kutyát sétáltatni mész le majd a térre,
cigaretta gyújtasz, mert még mindig örülsz
annak, hogy felnőtt vagy, s nincs közel a vége,
már őszül a szakállad – ja, mert lesz szakállad –,
túl leszel pár réven, röppen a madárhad,*

*ha évek múlva akkor azt kérded magadtól,
hogy mért beszélsz könnyebben másról, mint magadról,
hogy hányszor kezted újra, hányszor fejezted be
a jót és a hitványat, szeretném, ha tudnád
– mert már nem leszek melletted –,
hogy miért ment félre, ami simán nem ment.*

*Ha egyszer visszatérsz a sebesült helyekhez, fájdalom,
ha többször, gyógyulás a vége.
Soha nincsen vége. Mindig gyógyulás.
Soha nincsen vége. Mindig fájdalom.*

*Szeretném, ha tudnád, hogy nem én rontottam el.
Elmentem, de mégsem én voltam a hibás.
Nem is az, hogy nem voltál eléggé erős,
nem is tévedés volt, édes, hanem annyi,
hogy nem voltál elég jó
nekem.*